

Aşırılıklar

Aklımdan gelip geçen kısa fikirlerimden ve şiirlerimden oluşan bir toplama.

- [Arka Fon](#)
- [Terbiyesiz!](#)
- [Tüm Koltuklarına Binmediğin Aracın Şoförü Olmamalısın \(doğa mı insana insan mı doğaya?\)](#)
- [En Kötüsü](#)
- [Ey güzel, kardeşim](#)
- [Pelteke Mektup](#)
- [Bastonlu bir pişmanlık](#)
- [Duruyorum!](#)
- [Konuştuğumuz tavanlar bile farklı](#)
- [Kara Bulutlar ve Yara Kabuklarım](#)
- [Pazar](#)

Arka Fon

Başlıklar, gören kişinin bu içeriği okuması için mi yoksa okumaması için mi var acaba?

Yani başlık benim ilgimi çeksın diye mi var yoksa ilgimi çekmiyor ise okumayım diye mi? Kafam karışık.

Ama şunu biliyorum, fon zaten arka demektir. Arka fon ise arkanın arkasıdır, yani ön dür. Arka fon derken bir objenin veya fikrin önünden bahsettiğimiz gerçeği var.

Bu sebepten muhtemelen sen bir şeylerin arkasından bahsettiğimi düşünerek girdin bu konuşmaya, öyleyse çıkabilirsin. Çünkü ben en çok önde duran konulardan bahsedeceğim.

Dil, bir fikri anlatmanın mecburi yollarından bir tanesidir ve bu oldukça yanlış anlaşılmaya sebep olabilir.

Bir kişinin hüzünden bahsederken üzölmek kelimesiyle eş anlamlı kullanmaya çalışıp çalışmadığını dil anlatmakta genelde yetersiz kalır, bu sebepten fikri anlatırken duygununda dahil olabilmesi için ses tonu devreye girme mecburiyetindedir.

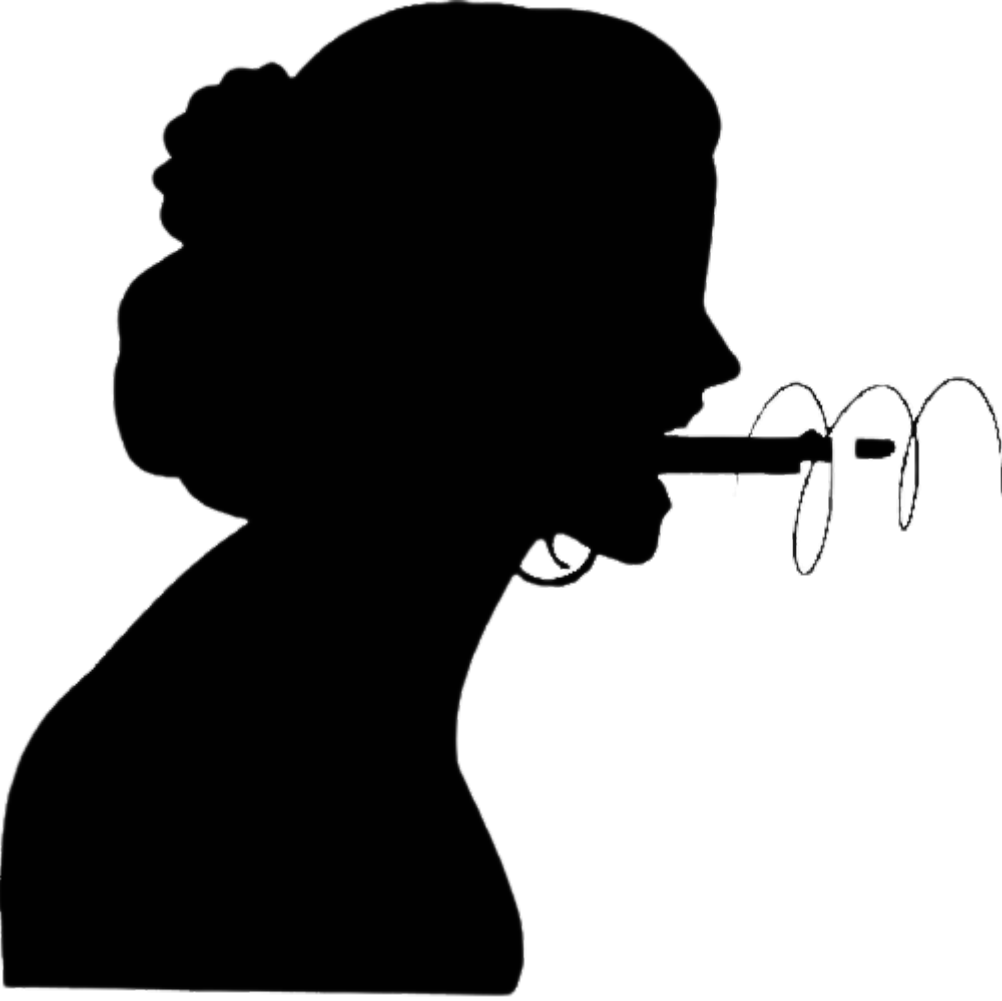
Yada emojiler, doğru bir seçenek midir? ☐☐

Zannetmiyorum, sadece seni bazen bir adım ileriye, bazende bir kaç adım geriye götürebilir.

Eğer bu konuşmayı daha fazla sürdürmek veya başka bir konu hakkında konuşmak isterseniz, sormak istediğiniz bir şey varsa lütfen sormaktan çekinmeyin.

İHTİYAÇ OLARAK GÖRDÜĞÜMÜZ İÇİN DİVAN-I HÜZÜN'E SESLİ YORUM ÖZELLİĞİ GETİREBİLİRİZ.

Terbiyesiz!

Bugün size ölümden, yaşamdan topraktan ve katil olmaktan bahsetmeyeceğim. Terk Etmemiz gereken yerlerde söylemeyeceğim. Bugün özgürüm ve sizde bunu okurken eğer özgür değilseniz beni bulup küfür etmek belki bıçaklamak isteyeceksiniz. Hoş, öyle şeyler yapacak olanların okuyacağını düşünmüyorum ama neden olmasın? olabilir. Öncelikle bunu neden ve nasıl göze aldığımı size ve kendime tekrar tekrar anlatmak istiyorum. Bu rahatlık, terbiyesiz olmanın ve bu konu hakkında hiç düşünmemenin rahatlığı.

Nasıl, tezat oldu değil mi?

Karışıyor mu kafalarımız?

O zaman tam yerinde ve zamanındayız.

Öncelikle küfürlü ve “terbiyesizce” yazılar yazdığım içim yüksek oranda bana

söveceksiniz. Ne güzel, nur topu gibi bir tezatımız daha oldu.

Ayrıca bundan sonraki yazılarda iki çeşit terbiyesizlikten bahsedeceğim, umarım doğru anlarsınız.

Bağlam buradaki en önemli şeydir. Mesela babana küfür etmek, orospu çocuğu senin ben ananı sikiyim demek babana. Ne kadar rahatsız edici bir şey. Fakat bağlam değiştikçe hayatımızda değişiyor.

Tabiki size küfürü övmüyorum, terbiyesizliği övüyorum.

Burada bizim için terbiyesizliğin ne olduğunu önemli değil. Gerçekten değil. Genel toplum ahlâk kurallarında terbiyesizlik nedir bunu anlamamız gerek. İnsanlar kime ve hangi durumda terbiyesiz diye bağrınırlar ahmakça? bunu idrak etmemiz gerek.

İyi, kötü ve nötr vardır. Yapılan herhangi bir eylemin geniş açıdan bakıldığında başka hiç bir kategorisi yoktur. Örnek vermek gerekirse su içmek nötrdür veya birilerini dolandırmak kötüdür. Terbiyesizlik sadece insanların kaçtığı ve öznel şeylerdir.

Burada parantez girmem gerek.

Öznellik gerçekten var mı?

Gerçekten özgür ve hür irademizle düşünebiliyor muyuz?

En çok emin olduğun fikri düşün, en doğru olduğunu düşündüğün fikri. Bunun tam zıttını düşünen insanlar var. Bunun sebebi sende bir şeylerden etkilendin o da. Bu durumda özgür irade yoktur/çok azdır. Etkilenmeden yaşamak çok zor ve sıkıntılı.

Kapatalım şu garip ve saçma parantezi artık.

Terbiyesizlik bence seri kodu silinmiş bir nato mühimmatıdır, kalem gibi.

Çok küfür eden birisini o küfürlerin gerçek sonuçları ile baş başa bıraktığınızda terbiyesiz siz olursunuz. Bu yüzden terbiyesizliği övüyorum. İnsanlar için terbiyeli olmak, enayi ve kullanılabilecek birisi olmak demektir.

Kimse enayi olmak istemez ama kötü olan herkes yanında bir enayi olsun ister. Bu demektir ki “terbiyesiz” birisini aslında herkes ister.

Bir durumun “terbiyesizce” olduğunu kabullenmek kendinin “terbiyeli” olduğuna eşdeğerdir. Bu demek oluyor ki, yargılarımızın temelinde kendimizi düşünüyoruz.

Her şey zıttıyla bilinmez mi? karanlık var çünkü aydınlık var, iyi var çünkü kötü var...

Üstüme vazife farkındayım, hatta eminim kâinatın ve varoluşun o asla var olmayan sırrını size söyleyeceğime eminsiniz. Ancak farklı bir yazıda onu vereceğim.

Terbiyesizliği anlamak için insanı anlamamız gerekmektedir.

Üstüme vazife olduğunu fark ettiğim konu ise iyi insan nedir? bu konuyu size “bence” kelimelerini kullanmadan anlatacağım.

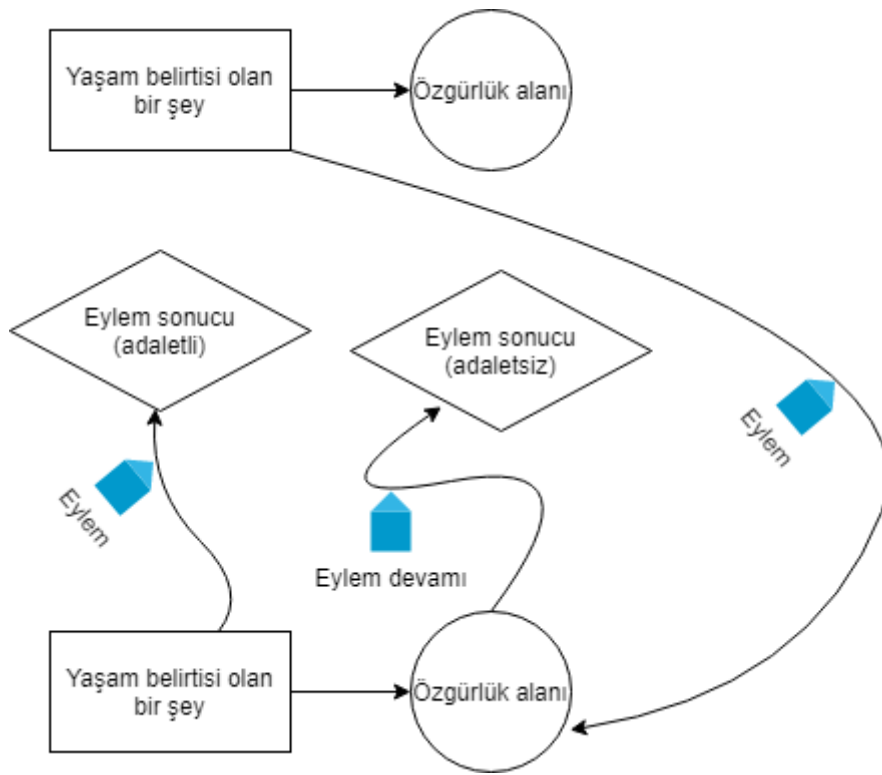
İyi insan adaletli olan insandır. Adaleti sadece farkında olması bile %50 iyi yapar insanı.

Adalet nedir? hangi dinin, hangi milletin, hangi vicdanın adaleti doğrudur?

Sanırım “bence” dememe gerek yok. Ama yinede şöyle tüm söylemedeklerim için söylüyim.

bence bence bence bence bence bence bence bence bence bence bence bence

Adaletin tek kuralı vardır, hadi size bunu resimli anlatayım. Anlatayım Ki daha sıkıcı bir hâl alsın her şey.

Yukarıdaki fotoğraftan anlaşıldığı gibi, üstüme vazife olan(!) her şeyde fazlasıyla boş konuşmayı seven bir ölümlüyüm.

Analiz edelim ilgili fotoğrafı;

Bir yaşam belirtisi(insan, hayvan vs) bir eylem yaptığında ve bu eylemi başka bir yaşam belirtisinin özgürlük alanından geçiyorsa bu adaletsizliktir. (fotoğrafta özgür alanınınından geçen eylemde izin etkenini unutmuşum. Bu yüzden sanki hiç yokmuş gibi davranacağım.Evet ufak bağnazlıkların adamıyım doğru.)

“Terbiyesizlik yapma ya”

“Terbiyesiz adam!”

“Ayıptır ya”

Azıcık azıcık bir uyku

Gelecek güneşlere taşıyordu onları

Yaşamak var olmaktır bunu biliyorlardı

Karanlık gereksinimlerinden doğuyordu aydınlık

Birkaç kişiydi onlar

Birden çoğaldılar

Bütün zamanlarda böyledir bu.

- Yaşatmak – Paul Eluard

Tüm Koltuklarına Binmediğin Aracın Şoförü Olmamalısın (doğa mı insana insan mı doğaya?)

Şoför, bir aracı yönetir. İçindekileri ve kendini korumakla ve bir hedefe varmak ile yükümlüdür. Yüküm ise yükten gelir. Yüküm, Yük'ün zorunlu hâline denir. İfade etmek gerekirse şoför yükünü aldıktan sonra yükümlülüğünüde almıştır, yani o yükü bir noktaya sağ ve sâlim bir şekilde ulaştırma zorunluluğu vardır. Aksi hâlde hâyatına ve/veya kârına zeval gelir.

Şoför, bir aracı yönetir. Bu araçta tam hâkimiyeti kurmak zorundadır. Bu sebepten ona hüküm yetkisi verilir. Hükmetmek hâkim olmaktan gelir. İfade etmek gerekirse şoförün araca hükmedebilmek için hakim olması zaruriyeti vardır. Hâkimiyet ise ancak içerisinde bulunduğu aracı tanımasıyla gerçekleşebilir. Bunun için detaylı olarak aracı incelemesi gerekmektedir.

Müdür, ekibi yönetir.

Bilinçdışı, insanı yönetir.

İhsan, insanı yönetmelidir.

İnsan, devleti yönetmelidir. Cumhuriyet, arapçadaki cumhur(halk) ve aidiyet takısı olan -iyet 'ten gelmektedir. Yani cumhuriyet, halka ait demektir. Ancak halk, en büyük günahlardan biri olan gûnahtan kaçma eyleminin sonucunda halka ait olana ait oldu. Bu durumda belli bir zümreye ait bir halk hâline geldi cumhuriyet. Hemde bu ilân edilişinden 3-5 saniye sonra oldu.

Öyleyse,

Doğa mı insana ait, insan mı doğaya?

Aslında cevap, sorunun yanlışlığında gizli. Bilim, bize her şeyin deney ve gözleme dayalı olduğunu idda etti. Bizde buna kandık. Bazı şeyler, sıfır ve birden çok daha büyüktür. Birden büyümüştür hemde. Emir gelmiştir ve büyümüştür. **"Ya"** - **"Ya"** düşüncesinden çıkmadığımız sürece ne şoför aracı, ne insan devleti, ne ihsan insanı nede müdür ekibi yönetebilecek. Asla tamamen karanlık olmaz dünyada, asla tamamen aydınlık olamaz. Zifiri karanlık, ancak ışık olduğunda görülebilir. Görüşümüzü değiştirdiğimizde, "zifiri" olarak adlandırdığımız karanlığın içinde **"Hem"** karanlık

"Hem" 'de aydınlık olduğu görülebilir. Yani doğa ve insan bir bütündür, **"Hem"** doğa insana **"Hemde"** insan doğaya aittir.

Sonuçta insan **"Hem"** sağ **"Hem"** 'de sol gözüyle görür.

Sonuçta hayırda Allah'tandır Şerde.

Hallac-ı mansur, 922 yılında En-El Hak derken bunu farkındaydı, **"Hem"** gözleyen **"Hem"** 'de gözlenenin bir olduğunu anlamıştı.

Bu sebepten bilim, kuantum fiziğine oldukça havalı olan "Olasılıkların Fiziği" adını taktı. Ardından bilim, gözleme göre değişimi tattı. İlk kez bilim, her şeyden şüphe etti. Bir şeyi gizlemek, onu toplumda daha ön plana çıkartır. Bunu destekleyen deneyler;

- **Forbidden Fruit Paradigm (Yasak Meyve Paradigması):**
- **The Reactance Theory (Tepki Kuramı)**
- **The Boomerang Effect (Ters Etki)**

Bilim bu sebepten, gizlemedi. Ayaklar altına serdi. Nerede sahte kârperest büyücü, spiritüelist varsa ağzına dolanmaya başladı. Değeri yitirildi.

İnsan, sadece gözlemleyerek dünyayı etkiler. Doğa ise gözlemlenmek ve tefekkür etmek içinde yaratılmıştır.

İnsan, gözlemleyerek dünyayı etkiler.

“ "bir adam eşeğini bağladığı kazığı başkaları da bağlar niyetiyle çıkarmaz, bir kör adam gelip çarpınca başkaları da çarpmasın diyerek yerinden çıkarır. Kazık aynı kazıktır ama aynı kazık da değildir aslında."

En Kötüsü

yağmurların duyguları var mı?
biliyorsun, kiremitlere basınca çıkan sesler
verir bu sorunun cevabını
ve biliyorsun, ağlamak ağ lamak

basit kafiyeleler, basit kelimeler
sıkıldım artık, garib koşturmacalar
biliyorsunuz, bu şiiri var eden sizsiniz
ve biliyorsunuz, halkın akli sağlamca sağılır

ben daha kötüsünü yazana kadar
en kötü şiir bu
ben daha özünü bulana kadar
en öz hâlim sanırım bu

samimiyyet dediğin tek dişi kalmış canavar

kaldırmadım yerden kafamı
görmedim insanları
ne kazandım?
halk kendi yanlışlarını doğruladı
başka yanlışlarla

bense sadece yere baktım,
kaçtım
uzaklaştım
samimiyyetsizleştirdim!

ben daha kötüsünü görene kadar
en kötüsü bu

Ey güzel, kardeşim

aynaya bakamadım

o günden beri

niçin

diye soramıyorum

aynaya bakamadım çünkü

7 tepeli istanbulu kuran kim

bilmiyorum

Bir saray için duvar işçileri lazım

kölelerinden yardım isteyen kim

kimse yoktu yanımda

aynadaki bile

bakamadım çünkü

bakmadığım için yoktu yanımda

en yakınımda sen varsın

kime yakınmazsam, yanarsın?

anladın? şivelerimle savaşırm

arapların yanında harap olanlardan mısın?

kafiyelerden daha önemli şeyler var

cehenneme gitmek mesela

veya cenneti görmemek

kardeşim, bir tek allah bilir

avcumun içinde yazıyordu

“bir piç bir piçe taş verdi

içe içe ciğerleri gitti

devlette buna yol verdi”

haftasına aradım devletin hastanelerini

hüzünlü bir şekilde bekledim, yarım ayı

neyseki benim bir tek kulağımın arkası kaldı

elimdeki sopa yüzünden aynaları göremedim

fakat aynalara inanıyorum

mansurda söyledi bunu

ey güzel kardeşim

gel dövüşelim

bu tanışmanın en narin yoludur

eyy güzel kardeşim

gel özleşelim

bu tanışmanın en asabi yoludur

hey güzel

kardeşim misin?

Pelteke Mektup

sadece fransızca mı konuşursun?

cevap vermeye mecbursun

bir pelteğe mektup yazıyorum

sen peltek ben tek

sadece fransızca mı konuşursun?

yoksa minik toynaklarını ağzına mı götürürsün

yoksa tüm peltekler çocuk mudur?

içimdeki kuşu pırpırlandırırıyorsun

sadece geceleri göllerde mi gezersin?

bunun sebebi benimdir ve mutlaka

mutlaka

bundan pişmanımdır

henüz ışıkları açmadım

ondan küçücüktür pencerelerin

henüz ışıkları söndürmedim

ondan evimin perdesisin

bir yağmur gibi, pıtpıt gezersin

pelteksin ve bunu sen hiç konuşmadan biliyorum

biliyorum dizlerinde küçük taşlar var

onları ben toplar, saklarım

sen her yüksek sesle konuştuğunda

seni ben hep affederim

geceleri göllerde gezme

beni affeder misin?

sen fransızca konuşmadığında

ben senin uyuyuşunu ezberlerim

Bastonlu bir pişmanlık

anlaşmak dedim, fakat bunu anlamadık

benim bulunduğum asırda

duygular daima aşağıya yuvarlanırdı

ben ise duygularıma yuva arardım

artık büyüdüm, birkaç asır geçti

seni görmeyeli

esvedleşti hâlim

işittim

yalan dinlerin, sahte amentülerini

kanıyor idim fakat kanmadım

hayatım değişti, bayramlarda özgürsün

alıştım, bağdaştırdım ve bozdum

selam veren bir er sin

devrim haftanın yedi günü açıktır

ruhumla kapışan onun saraydır

ak sakallarıyla sert bakışlar atan

bastonlu bir pişmanlıktır

arda kalan dedim art niyet kaldı
boynumun arkasından belime kadar inen
bir
refleksti, pişmanlık

neyseki benim sakallarım henüz beyazlamadı
henüz bastonumla kimseye kast etmedim
fakat suizan edercesine suikast etmek istedim
gözümü kapattı belimden çıkan altın maden

maden demişken ben dışarıdan siyah görünen bir işçiyim
zaten geri kalanda ancak orospuydu
söyle amirim
ruhunu satanda orospu olmazmı

Duruyorum!

Yaşıma hiç aldırmadan bir gece vakti dostlarımla beraber ormanın içindeki çocuk parkında fütursuzca dönüyorduk. Uzun bir süredir bunu yapmamış olmanın getirmiş olduğu yüksek dozda mutlulukla etrafımıza türlü bakışlar ve gülüşler fırlatıyorduk. Bu çocuk parkı, dönmek için yapılmıştı. Tüm eğlence aletleri dönebiliyordu. Ben ve benim gibi midesi bulanmayan bir dostumla dönerken midesi daha hassas olan dostumuza "bizi çekiyor musun?" diye bir soru yönelttik. Hiç tereddüt etmeden tek kelime ile bize bir cevap verdi.

- Duruyorum !

Sanırım, o da bunu uzun süredir yapmıyordu. Ve sanırım midesinin bulanmasının sebebi durduğunu fark etmektir. Dönmek değildi. Anladığım kadarıyla durmak; bunu yapabiliyor olmak, bu meziyet, onu bu hâle getirmişti. Hâllerin en beteriymi hemde. Çünkü eğer hayatı boyunca yaptığı tüm o koşuşturmacaları, bulmacaları, kurmacaları ve aşkları sıklıkla durmayı bilerek yapsaydı hayatı şüphesiz bir şekilde hayallerindeki gibi olurdu.

Sonra zaten "Aziz Allah" dedi.

ve ezan okundu.

Konuştuğumuz tavanlar bile farklı

Kimi zaman insanlar tavanlara bakıp konuşur. Bunu yapanlar ya çok ie kapanık yada çok dışa dönük insanlardır. Zaten bu ikisi aynı şeydir. Bir şeyin ifrat'ı ve tefrit'i aynı zararı verir insana. Tavanlar konusunda maddi gelir ile pürüssüzlük doğru orantılıdır. Ben daha pürüzlü bir tavanla konuşmanın daha doğru olduğuna inanıyorum. Çünkü karakter sahibi tavanlar var, insan hayatı gibi. Kimi zaman içine çökmüş, kimi zaman dışarıya dönük. Yada çatlamış mesela, büyük bir dert yaşıyıp çatlamış. Veya yama yapılmış. Bir hikaye, bir yaşanmışlık var. Hâliyle bir derinlikte katıyor, tavana ve bakan insana. Maddi gelirin yüksek olduğu evlerde (yani pürüssüz olarak adlandırılabilir tavanlarda) fiziki derinlik daha az olduğu için ona bakan insanda hâliyle sığlaşıyor.

Neye bakıyor, ne görüyoruz ? Zihnimiz ne görüyor?

Her gün yüzlerce marka sembolü, slogan, reklam görüyoruz. Hepsi bir duvardan, tavandan çok daha fazla uyarıcı. Beynimizin bizim dahi farkında olmadığımız alanlarına zuhur ederek inanç, fikir ve amaç aşılanıyor. Ve şiirlerde genelde silgiler beyaz olarak zikredilir. Tavanla da beyazdır. Yani, Zihnimize tohum olarak atılan tüm o fikirlerin, cinayetlerin, şiddetin, nefretin, kinin tek düşmanı tavanlardır. [Bir dostumun](#) durduğunda, durabildiğinde olanlardan bahsetmiştim. Farkında olana ve cesareti olana durabilmek, bulunduğu odacığın üstüne bakmak kadar basittir.

Kimisi de temizlenmek için "Konuştuğumuz tavanlar bile farklı" başlığında bir yazı yazı yazar.

Sađlıcakla.

Kara Bulutlar ve Yara Kabuklarım

Her şeyin yalan olması her şeyin doğru olmasıyla eş değerdir. Fakat bunu anlayamazlar. Biyolojiciler, materyalistler, liberaller bunu anlayamaz. Hep çok para kazanmaya gayret ederler. Paranın çok olması ile hiç olmaması aynıdır, kıymeti veren insandır. Verilen şeyin geri alınması insaftır. Bunu anlamayan insafsızdır.

Söylediklerimin hepsi belki yalan. Yinede içerisinden geliyorun taife-i ruhbandan. Hemde büyük bir özgüvenle kelime birleştiriyorum, kimseyle savaşımadan. Ya da bağlaçları yanlış yazıyorum ama hepsi yalan.

Yada giderek kalınlaşması gerekirken tizleşen şu ses tonumla avazımca bağırmak gerçek sanırım. Fakat o da insanları güldürüyor tezliğinden kaynaklı. Bazen bir köpek gibi uluyorum. Etik kaygılarım yok ama en azından köpeğe köpek olup bokunu temizlemiyorum. Patronuma da köpek olup onun kusmuğunu yemiyorum. İlk örnek gerçek ikinci metafor diyeceğim ama hiç bir şey gerçek değil ki.

Bilinç akıştıracacağım dedim kusmuğumu önünüze serdim.

Pazar

Pazar

yukarıda çıplak libaslar asılı
aşağıda yedi milletten insanlar
bakınıyorlar
kendilerini tatmin edecek bir arayıştalar

derken adam bağırdı
“kafa mı dinliyorsun?”
bu yaptığıyla benim özerkliğimi
işgal etti, bunu bilmiyordu

işgal edilen yerlerim de vardı
Belk küçük bir piç ellerini cebime dayadı
sorumlusu o muydu?
içime beyaz karlar yağdı

neyse ki bu pazarın en sonuna
üç kez gidebilmişim
ve seyir halindeyken
seyredenin bir tek ben olduğunu
bu seyirde anlamışım

anlamak dediysem isteyerek olmadı
yanlışlıkla yanlış şıkka itilmişim
fakat bu kainatta yanlış olmaz
itildiğim yerlerimden dolayı
cehenneme gidecekmişim

hey at
pazarcıların yüklerini yüklenen at
sırtımdakileri döksem üstüne
namazım kabul olmaz
sonra güneş doğmaz
kırmızılar solmaz
yemekler hazırlanır
fakat
doyan olmaz